

gennemføres under sådan international kontrol, som vil give sikkerhed for, at alle parter opfylder deres forpligtelser. Der må samtidig med nedrustningen tages skridt til at styrke institutioner til opretholdelse af freden og til afgørelse af internationale stridigheder ved fredelige midler.

En international nedrustningsorganisation skal oprettes inden for FN's rammer til iværksættelse af kontrol over og inspektion af nedrustningen. Organisationen og dens inspektører skal have sikkerhed for at få ubegrænset adgang uden veto til alle steder, hvor det er nødvendigt for at foretage en effektiv verifikation.

For 1. komité forelå desuden et af den amerikanske FN-delegation udsendt memorandum vedrørende sammensætningen af et afrustningsforum samt et amerikansk memorandum om de principper, der burde være ledende ved forhandlinger om almindelig og fuldstændig afrustning.

Begge parter i de ovennævnte tosidede drøftelser, der havde ført til fælleserklæringen, fremsendte desuden redegørelser for forhandlingernes forløb. De i præsident Kennedys og udenrigsminister Gromykos taler under generaldebatten omtalte to nedrustningsforslag, henholdsvis den amerikanske „Erklæring om afrustning — et FN-program for almindelig og fuldstændig afrustning i en fredelig verden“ samt et sovjetisk memorandum om foranstaltninger til „at mildne den internationale spænding, styrke tilliden mellem landene og bidrage til almindelig og fuldstændig afrustning“, var yderligere arbejdsdokumenter for komiteen, som endelig også på ny fik forelagt den af ministerpræsident Khrushev for 15. generalforsamling fremsatte nedrustningsplan.

Selv om den amerikanske plan går ud fra samme principper som tidligere nedrustningsprogrammer, d.v.s. en etapevis gennemført nedrustning under kontrol, er den i formen ny ved at være en deklARATION, som staterne kan tilslutte sig. Målet er fuldstændig afrustning, så hurtigt det lader sig gennemføre, over tre stadier, og således at hver nedrustningsforanstaltning og hvert stadium gennemføres inden for en aftalt tid.

I første stadium skal der oprettes en international nedrustningsorganisation inden for FN's rammer. Den skal træde i funktion, når nedrustningsaftalen er trådt

i kraft, og dens virksomhed skal udvides efterhånden som dette gøres nødvendigt. USA's og Sovjetunionens hærstyrker skal reduceres til passende størrelse og ikke over 2.1 mill. mand; reduktionen af foreskrevne rustningskategorier skal ske ligeligt og på balanceret måde; begrænsningen i produktionen af vedtagne rustningskategorier ligeledes; foranstaltninger skal træffes til at standse rustningskapløbet om kernevåbnene (som nærmere omtalt under afsnittet om generaldebatten), mængden af aftalte typer fremføringsapparater for kernebåben skal begrænses; masseødelæggelsesvåben skal ikke kunne anvendes i det ydre rum; risikoen for krigsudbrud ved uheld, fejlberedning eller overraskelsesangreb skal begrænses; til opretholdelse af freden skal der træffes forberedelser til oprettelse af en fredsstyrke under FN.

I andet stadium skal den internationale nedrustningsorganisations beføjelser efterhånden udvides, og de under første stadium indledte reduktioner af troppestyrker og rustninger skal fortsættes gradvis; FN's fredsstyrke skal oprettes.

I tredje stadium vil den fortsatte nedrustning og oprettelsen af fredsstyrken og den gensidige tillid som følge heraf have nået det punkt, at ingen stat vil have militær magt til at udfordre FN.

Hovedprincipperne for den sovjetiske plan er gengivet i afsnittet om generaldebatten.

Resolutioner.

(1) Indien fremsatte et resolutionsforslag, hvori De Forenede Stater og Sovjetunionen opfordredes til at nå til enighed om sammensætningen af et forhandlingsorgan for nedrustningsforhandlinger. Der udtryktes håb om, at forhandlingerne herom påbegyndtes uden ophør og kunne føre til enighed om en indstilling til generalforsamlingen. De to stater opfordredes endvidere til at meddele resultatet af forhandlingerne til 16. generalforsamling.

Indien anmodede om omgående behandling af resolutionsudkastet, der fik Den forenede arabiske Republik og Ghana som medforslagsstillere, og 1. komité vedtog det uden afstemning den 21. november. I plenarforsamlingen vedtoges det enstemmigt den 28. november.